

FEROWAĆ (31) *vb impf*

Wszystkie samogłoski jasne.

inf ferować (12). \diamond *praes 3 sg* feruje (8). \diamond *3 pl* ferują (4). \diamond *praet 3 sg m* ferował (2). \diamond *3 pl m pers* ferowali (2). \diamond *fut 2 sg m* będziesz ferować (1). \diamond *3 pl m pers* będą ferowali (1) *RejPos*, ferować będą (1) *SarnStat*.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

1. *praw. Wydawać, ustanawiać, ogłaszać; pronuntio Mącz, Cn [zawsze w zwrocie: »dekret, sentencyją ferować« [szyk zmienny] (26 : 4) [stanowią co – fero legem Cn] (30) : wszakoż iż się większa część zezwoliła, tedy ten dekret ferowali. Diar 93, 59, 94; Czekałem ia gdy będziez dekretá ferować. Ieśli niespráwiedliwie/ tym pámiętnym w czoło/ Miałemci dác RejFig Aa2v; BielKron 223; RejAp 55, 173; Státutu náciągáiąc/ feruią Dekretá BielSat E [idem BielRozm 33]; w on čás gdy mieli rozmowę Apoštołowie w Ieruzalem około postánowienia ípraw Páńfkich/ tedy Iákub s. ferował dekret/ ná kthorym wzyfcy przeštáli/ á nie Piotr. RejPos 302, 319 [3 r.]; Moželz ty dekret ferować/ Mnie też wolno ápellować RejZwierc 235v; ktore [sentencyje] W. M. iáko zacny Senator y dobry ítroż pokoiu póspolitego/ in causa religionis, w rádnie koronney ferować raczyłeś CzechEpPORz x4v; Bo słuchay iáko ítrálfzny dekret Páweł S. feruie/ mowiąc: Nie mylcie się/ mowi/ boć áni nieczyści/ áni báłwochwálcy/ [...] áni co źle mowią [...] kroleştwą Bożego nie osiągną. WerGość 212; BielSjem 30; BielRozm 33; WujNT 461, 463; Mieyfce ná polu gdzie dekret feruią, y Iurifdicią funduią, in ea securitate iest, iáko izbá łádowa ziemfka. SarnStat 462; A Sędziowie Dekret ex scripto ferować będą: ná którym ícriptcie/ dwa álbo trzy Sędziowie podpifác sie máią. SarnStat 854, 782; GrabPospR K4; Burmiítrz Dekret feruie/ ítrony się wćifzą KlonWor 14.*

ferować przeciw komu (4): tedybym koniecznie íam przeciw sobie musiał dekret ducha bożego ferować/ y íam się w tym ofádzić: zem zły y niezbożny CzechEp 7.

ferować na kogo (4): áby ná nas nigdy nie przyfzły ty írogie dekretá thwoie ktoreś nań [na niewiernego] nieomylnie ferować raczył RejPos 336v, 228v; NiemObr 114; [heretycy] ták się íami łádzą/ y ná się íentencyą feruią/ kiedy íwą wolą z kościołá wychodzą. WujNT 836.

W przén [na kogo] (1) : A ták ieśliżes íláchćic/ żywże pocźćiwie iáko ná íláchćiczą przyfłufze. Boć to íámo przezwiísko íláchćic zówždy ten dekret ná cię feruie/ ábyś się záchował iáko íláchćic RejZwierc 51v.

2. *Orzekać, wyrażać swe zdanie, wydawać opinię [sententiam ferre – mniemanie swoje powiedzieć Mącz 121d] [o czym] (1) :*

Zwrot: »iudicium ferować« (1): ia to *Volumen:* dla tego po Woiewódtwách rozsyłam, áby o tym káždy mógl *iudicium ferować in principali scopo:* to iest, żeby porządnie y *methodice* té rzeczy *in lucem* wyfzły *SarnStat* 314.

Formacje współrdzenne: deferować, inferować, konferować, referować, referować się.

Cf FEROWAN